

— 117 —

гает сознаніи да, ако съмъ отъ света, якъ по-
вѣдѣлъ, всевсїи мною именемъ съзаетъ и
зажигаетъ, отъ съмъ, ако съмъ, и зажигаетъ, и
онъ зажигаетъ, ако съмъ, ако съмъ, ако съмъ
и зажигаетъ, ако съмъ, ако съмъ, ако съмъ
и зажигаетъ, ако съмъ, ако съмъ, ако съмъ
и зажигаетъ, ако съмъ, ако съмъ, ако съмъ
ПРЕДИСЛОВІЕ.

Человѣку весь животъ зависи отъ първыхъ впечатлѣній. — Кога му разумъ начене да ся раскрыва, кога дойде той въ состояніе да разумѣва и да чувствува, — трѣбва съ всички силы да помогаме да ся развие онай зачѣтъкъ отъ добро, който ся вече находитъ въ него.

Найдобро срѣдство да ся достигне това е — да му ся представи картина отъ благородны и высокы дѣла, които сѫ нѣкога украсявали человѣчество.

Потрѣбно е, почти незамѣтно — да ся присади въ него мысль стремителнѣ къмъ добромъ, чѣто, кога встѫши въ многотрудный животъ — кога хване да ся чете и той нѣчто